

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/287/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614208667
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614208667.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty č.7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, proti žalovanej E. L., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX D. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, v konaní o zaplatenie sumy 679,95 Eur s prísl., na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 8C/137/2014-69 zo dňa 18. 02. 2015 takto

rozhodol:

Výrok rozsudku, ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 413,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 413,95 Eur od 01. 09. 2012 do zaplatenia a zaplatiť náhradu trov konania - súdny poplatok 12,40 Eur na účet vedený v C. M. L., Q. C. M., číslo účtu: IBAN: V., BIC: R. a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 100,48 Eur JUDr. Vratislavovi Šteffekovi, advokátovi, na účet vedený v C. M. L., Q. C. M., číslo účtu: IBAN: V., BIC: R. do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 18. 02. 2015 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 413,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 413,95 Eur od 01. 09. 2012 do zaplatenia a zaplatiť náhradu trov konania - súdny poplatok 12,40 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 100,48 Eur JUDr. Vratislavovi Šteffekovi, advokátovi, na špecifikovaný účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Okresný súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok).

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 679,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 679,95 Eur od 01. 09. 2012 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 115,50 Eur.

Okresný súd mal preukázať, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 20. 01. 2012 medzi účastníkmi (ďalej aj „Zmluva“), poskytol žalobca žalovanej (spotrebiteľke) úver vo výške 700,- Eur za odplatu vo výške 266,- Eur. Celkovú dlžnú čiastku vo výške 966,- Eur sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 Eur a vo zvyšných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 Eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Medzi

účastníkmi bol dohodnutý úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval i odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. V Zmluve je ďalej uvedená priemerná hodnota RMPN vo výške 45,66 %. Podľa bodu 1 Obchodných podmienok RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov činí 66,19 % a pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %. Pretože žalobca priemernú RPMN uviedol jedine v Obchodných podmienkach, a teda údaj o RPMN týkajúci sa konkrétneho úveru neuviedol v Zmluve, táto skutočnosť svedčí o nekalej obchodnej praktike žalobcu. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Podľa názoru okresného súdu v Zmluve chýbajú obligatórne náležitosti, a to údaj o konečnej splatnosti úveru i rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluvu v časti ohľadne odmeny vo výške 18 % z istiny okresný súd považoval za neurčitú, a teda za absolútne neplatnú (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka - ďalej aj "OZ"). Postup žalobcu podľa názoru okresného súdu je možné vyhodnotiť ako nepoctivé správanie, nekalú obchodnú praktiku, ktorou sa žalobca snažil vyvolať dojem nízkeho zmluvného úroku. "Odmena" ako zisk veriteľa, pokiaľ nesúvisí s iným konkrétnym plnením vo vzťahu k dlžníkovi okrem poskytnutia úveru, predstavuje vo svojej podstate úrok. V danom prípade, ak by sa odmena považoval za úrok, dohodnutý úrok by predstavoval 38 % istiny za dohodnutú dobu 13 mesiacov, čo ročne činí 35,7 %. V tejto súvislosti okresný súd zisťoval priemerné úrokové sadzby na internetovej stránke NBS pri spotrebiteľských úveroch v januári 2012 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov a zistil priemernú úrokovú sadzbu 12,11 % p.a. Ďalej poukázal na to, že súdy sa vo viacerých svojich rozhodnutiach zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na úpravu uvedenú v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru okresného súdu, pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100 % oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov (viď rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25. 09. 2013, sp. zn. 16Co/71/2011 zo dňa 08. 12. 2011). Z uvedených dôvodov preto okresný súd vyhodnotil časť - dohodu o odplate úverovej zmluvy za neplatnú s poukazom na § 39 a § 41 OZ. Z uvedených dôvodov okresný súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 20. 01. 2012 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

Okresný súd žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 115,50 Eur považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože žalovaná uvedené dojednania nemohla reálne ovplyvniť, išlo o tzv. „formulárovú zmluvu“. Dojednanie o zmluvnej pokute vyvolalo nerovnováhu zmluvných strán, žalovaná toto dojednanie nevedela žiadnym spôsobom ovplyvniť, preto súd žalobu žalobcu sčasti zaplatenia zmluvnej pokuty zamietol.

Pretože žalobca poskytol žalovanej úver v sume 700,- Eur a žalovaná mu zaplatila sumu 286,05 Eur, pričom okresný súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, okresný súd uložil žalovanej zaplatiť sumu 413,95 Eur s príslušenstvom.

Okresný súd ďalej konštatoval, že Zmluvu zo dňa 20. 01. 2012 a Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 20. 01. 2012 považuje za dve samostatné zmluvy (každá z nich bola uzavretá na základe žiadosti žalovanej a netvorí jeden celok). Tvrdenia žalovanej o uvedení do omylu pri uzavretí zmluvy o poskytovaní domáceho servisu okresný súd považoval za účelové a ničím nepreukázané. Už z názvu zmlúv mohla žalovaná nepochybne zistiť, aké zmluvy so žalobcom uzatvára. Jej zmluvná voľnosť nebola žiadnym spôsobom obmedzená a bolo len na jej rozhodnutí, či si objedná u žalobcu aj službu "poskytovanie domáceho servisu" alebo nie. Keďže si žalovaná službu objednala, za jej poskytnutie zaplatila sumu 286,65 Eur, preto uvedenú sumu okresný súd nemohol započítať medzi splátky podľa Zmluvy.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Úspešnosť žalobcu pri priznaní sumy 413,95 Eur zo sumy 679,95 Eur predstavuje 60,88 %. Úspešnosť žalovanej predstavuje 39,12 %. Pomer úspechu žalobcu je potom 21,76 % (60,88 % - 39,12%).

Trovy konania za na strane žalobcu za zaplatený súdny poplatok predstavuje sumu 12,40 Eur (57,- Eur x 21,76 %).

Trovy právneho zastúpenia žalobcu by predstavovali sumu 461,75 Eur a to za tri úkony právnej služby po 51,45 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní spolu 154,35 Eur, 2x režírný paušál po 8,04 Eur, 1 x 8,39 Eur, náhradu cestovných výdavkov za cestu Bratislava

- Lučenec a späť vo výške 129,15 Eur (6,73l/1km x 1,119 Eur/1l/100 + 500 km x 0,183) a náhradu za stratu času za 11 polhodín x 13,98 Eur, spolu 153,78 Eur + 20 % DPH vyúčtované s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Z uvedenej sumy 21,76% predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 100,48 Eur. Okresný súd uložil neúspešnej žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania právnenému zástupcovi žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Vedľajší účastník si trovy konania neuplatnil, jeho úspech v konaní sa odvíjal od úspechu žalovanej.

Proti rozsudku okresného súdu žalovaná podala odvolanie. Z obsahu odvolania je možné vyvodiť, že žalovaná podala odvolanie do výroku, ktorým jej okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 413,95 Eur s príslušenstvom (prvý výrok). Žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že žalobu zamietne, eventuálne rozsudok zruší a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Ak by bola potvrdzujúcim rozhodnutím zaviazaná na plnenie, žiadala, aby odvolací súd jej umožnil splácať dlh v splátkach po 30,- Eur mesačne, pod stratou výhody splátok.

Z odvolania žalovanej vyplýva, že podľa jej názoru okresný súd nesprávne právne posúdil povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktoré považoval za dve zmluvy. Jej plnenie vo výške 286,65 Eur žalobca započítal na „údajné jeho služby“ spočívajúce v poskytovaní domáceho servisu, hoci platby mali byť započítané na istinu úveru. Síce okresný súd určil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, mal adekvátne právne závery vyvodiť aj vo vzťahu k Zmluve o poskytovaní domáceho servisu, ktorá je viazanou zmluvou k úverovej zmluve. Praktikou žalobcu bolo rozložiť odplatu na dve a viac zmlúv, a tak dosiahnuť formálny súlad odplaty so zákonnými pravidlami, aj keď celková odplata je podľa jej názoru zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd mal obidve zmluvy posúdiť ako celok a prejudiciálne ustáliť ich neplatnosť pre rozpor odplaty s dobrými mravmi. Otázka neplatnosti vzájomne závislej zmluvy, ktorú si nevyžiadala, má pre ňu z pohľadu právnej istoty zásadný význam ohľadne výšky dlhu. Podľa jej názoru suma 700,- Eur mala byť započítaná na istinu. Okresný súd nepostupoval správne, keď „nezneplatnil ex offo absolútne neplatnú zmluvu o úvere, kde časť odplaty bola skrytá práve vo vzájomne závislej zmluve o druhej službe“. Okresný súd mal prejudiciálne posúdiť neplatnosť uzavretých zmlúv a žaloba mala byť zamietnutá, pretože zaplatila na istine úveru vyššiu sumu, a to sumu 712,70 Eur (286,65 Eur, 286,05 Eur, 140,- Eur).

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu ohľadne zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorá predstavuje individuálnu zmluvu vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu bola uzatvorená až následne po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako samostatná zmluva a nebola podmienená uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jednalo sa o zmluvnú voľnosť žalovanej, ktorá sama dobrovoľne bez nátlaku alebo hrozby neposkytnutia spotrebiteľského úveru žiadala o službu „Domáci servis“ na základe samostatnej žiadosti, ktorá nebola pripojená k žiadnemu inému dokumentu. Uvedenú zmluvu nie je možné považovať za doplnkovú službu, ktorú by spotrebiteľ musel uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. Žiadne ustanovenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo obchodných podmienok, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, neobsahuje podmienku, ktorá by podmieňovala poskytnutie úveru uzavretím Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu. Z rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, č. k.: Q. zo dňa 06. 11. 2012 vyplýva: „Nakoľko poskytovanie domáceho servisu je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzavretie nie je podmienkou získania úveru a v dôsledku toho sa teda náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, na základe čoho aj nevstupujú do výpočtu RPMN, dospel orgán dozoru k záveru, že v danom prípade nie je možné objektívne vyvodiť zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 5 ods. 1 č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa.“ K rovnakému záveru dospel i Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 13Co/31/2013 zo dňa 08. 10. 2013.

Podľa jeho názoru požadoval od žalovanej plnenie v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch, pretože Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu poskytoval žalovanej osobitnú službu, ktorej uzavretie nebolo nikdy podmienkou uzavretia zmluvy. Zdôraznil, že súd bol viazaný jeho návrhom, predmetom konania nebola Zmluva o poskytovaní domáceho servisu (viď návrh na začatie konania). Pokiaľ žalovaná chcela, aby sa okresný súd zaoberal iným právnym úkonom ako zmluvou o spotrebiteľskom úvere, mala možnosť využiť viaceré inštitúty obsiahnuté v O. s. p..

Vedľajší účastník na strane žalovanej sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v prvom výroku ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé.

Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovanej v odvolaní.

V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobkyne odvolací súd uvádza, že tieto sú právne irelevantné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy vo výške 679,95 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predmetom konania nebolo určenie neplatnosti Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu.

Odvolací súd konštatuje, že súd je v sporovom konaní viazaný návrhom, preto nemôže prekročiť návrh a prisúdiť viac, než čoho sa navrhovateľ domáha. Výnimkou sú konania, ktoré sa môžu začať aj bez návrhu (nesporové konania), resp. ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi (§ 153 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci ide o sporové konanie (zaplatenie peňažného plnenia vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy), pričom z právneho predpisu nevyplýva žiaden spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Odvolací súd dodáva, že uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v ten istý deň medzi účastníkmi neznamená, že obidve zmluvy sú od seba vzájomne závislé, t.j. vznik jednej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku druhej zmluvy. Z obsahu uvedených zmlúv totiž nie je možné vyvodiť záver ohľadne podmienenosti uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretím Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Taktiež nebol daný dôvod, aby okresný súd považoval Zmluvu o spotrebiteľskom úvere za absolútne neplatnú.

Žalovaná v konaní žiadala započítať plnenie vo výške 286,65 Eur, avšak neuniesla dôkazné bremeno o zaplatení sumy 286,65 Eur za účelom splnenia svojho záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže predmetom konania bolo zaplatenie sumy 679,95 Eur, okresný súd prejav žalovanej (uplatnenie pohľadávky na započítanie) správne posúdil ako obranu proti návrhu (§ 98 O.s.p.).

Len pre úplnosť odvolací súd záverom uvádza, že v tejto veci nie je viazaný rozhodnutím všeobecných súdov, ktoré žalovaná uviedla v odvolaní (napr. rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/63/2012 zo dňa 14. 03. 2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/139/2012 zo dňa 27.

06. 2013, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/94/2012-201 zo dňa 21. 02. 2013), ktoré sa týkajú iných účastníkov konania.

Žalovaná v odvolaní žiadala, aby odvolací súd je umožnil splniť dlh voči žalobcovi v splátkach. Pretože žalovaná neuviedla žiadne konkrétne dôvody, skutočnosti, ktoré by presvedčivo odôvodnili záver, že vzhľadom k povahe predmetu konania, k priznanému nároku žalobcu a k osobným pomerom účastníkov je vhodné určiť, že peňažný dlh má byť splnený v splátkach, odvolací súd nemal dôvod rozhodnúť o zmene paričnej lehoty (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Ako už bolo uvedené, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), a keďže žalovaná v odvolaní nenamietala, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnila výšku žalobcovi priznaných trov konania, preto sa odvolací súd touto otázkou nezaoberal.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (prvý výrok) ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Podľa uvedeného ustanovenia potvrdil rozsudok i vo výroku o trovách prvostupňového konania, pretože okresný súd správne aplikoval zásadu pomeru úspechu v spore vyplývajúcu z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., v dôsledku čoho správne uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi účelne vynaložené trovy prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy právneho zastúpenia a zaplatený súdny poplatok podľa pomeru úspechu žalobcu v spore.

Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu (druhý výrok) zostal nedotknutý (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemá odvolací súd preukázaný ani zo spisu, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.